

P-B3

Gewasdiversiteit en bodemgebonden plantpathogenen

G.A. Hiddink¹, A.H.C. van Bruggen¹,
A.J. Termorshuizen¹ en J.M. Raaijmakers²

¹ Biologische bedrijfssystemen, Wageningen Universiteit, Marijkeweg 22, 6709 PG Wageningen

² Fytopathologie, Wageningen Universiteit, Binnenhaven 9, 6709 PD Wageningen

De hypothese 'Ziektewering tegen bodemgebonden plantpathogenen kan worden versterkt in mengteelten in vergelijking met de ziektewering in de corresponderende monoculturen' is getest met biotoetsen in de kas met veldgrond van mono- en mengteelten. Op twee locaties werden hiervoor spruiten, gerst en de mengteelt spruiten-gerst geteeld.

De uitgevoerde biotoetsen betroffen, *Rhizoctonia solani* – wortel (drie maal), *Pythium ultimum* – komkommer (één maal) en *Fusarium oxysporum* f.sp. *lini* – vlas (drie maal). Grond (één locatie) werd verzameld voor bemesting en grondbewerking. In twee biotoetsen (*R. solani*-wortel en *F. oxysporum* f.sp. *lini*-vlas) werden de toetsplanten significant minder ziek op grond die afkomstig was van de monoteelt gerst dan die van de andere behandelingen. Dit geeft aan dat er een zekere mate van ziektewering is bij de teelt van gerst op dat bepaalde tijdstip in deze grond. Ook bij biotoetsen die later in het seizoen uitgevoerd werden met gronden van twee locaties, werden vergelijkbare gewaseffecten gevonden.

Een tweede experiment wordt uitgevoerd op een veld met een natuurlijke besmetting met *Gaeumannomyces graminis* (veroorzaker van tarwehalmdoder). Op dit veld worden triticale en klaver als mono- en menggewas geteeld. De mengteelt zal worden vergeleken met de monogewassen met betrekking tot specifieke ziektewering van tarwehalmdoder. Ook biotoetsen met *F. oxysporum* f.sp. *lini*-vlas en *R. solani*-wortel zullen worden uitgevoerd om de mate van niet-specifieke ziektewering te testen.